

مطالعه پاسخ قلبی بارورفلکسی کاروتیدی پس از رفع تحریک در ورزش با استفاده از مدل اکبرگ^۱

سعید چنگیزی آشتیانی^۲, دکتر سعید خامنه^۳, ناهید قندچیلو^۴

چکیده:

مقدمه: پاسخ‌های بعد از رفع تحریک بارورفلکس، در دهه اخیر مورد بحث قرار گرفته است. در مطالعه حاضر، ارزیابی این پاسخ‌ها در طی استراحت، ورزش ایزومنتیک و ورزش دینامیک انجام گرفته است.

روش کار: مطالعه بر روی ۱۲ جوان مذکور داوطلب صورت گرفت. تحریک به وسیله دستگاه مکش گردشی مدل اکبرگ به مدت ۱۰ ثانیه و با فشار ممتد ۵۰ میلی‌متر جیوه در ناحیه گردن انجام شد. بار کار ورزش دینامیک ۱۰۰/۷ و در مورد ورزش ایزومنتیک ۵/۰٪ حداکثر تلاش شخص بود. الکتروکاردیوگرام به طور مداوم ثبت می‌شد و ارزیابی روی پاسخ‌های ضربه به ضربه فاصله دو موج R انجام شد. این موضوع در هر سه پرتوکل انجام شد.

نتایج: به طور کلی اوج تاکیکارדי بعد از رفع تحریک در حالت ورزش نسبت به حالت استراحت سریع‌تر اتفاق می‌افتد و شدت تاکیکاردي به ترتیب از حالت استراحت به ورزش ایزومنتیک و ورزش دینامیک افزایش می‌یافتد و اختلاف بین حالت استراحت و ورزش دینامیک از لحاظ آماری معنی‌دار بود ($p < 0.01$).

نتیجه‌گیری: این تحقیق نشان می‌دهد که تخفیف تاکیکاردي بعد از رفع تحریک، در طی ورزش با نظریه کاهش تonus و اگر در طی ورزش مطابقت دارد.

واژگان کلیدی: تonus و اگر قلبی، بارورفلکس، پاسخ‌های بعد از رفع تحریک، ورزش، انسان.

مقدمه

همگام تعداد ضربان‌های قلب به عنوان یک جزء مهم در افزایش فشارخون همراه می‌باشد و بارورفلکس به کاهش آنها می‌پردازد. این مسئله منجر به طرح این مسئله شده است که قاعده‌تاً باید به طریقی کنترل بارورفلکس شریانی در ضمن ورزش تعدیل یافته باشد.

به هر حال در میان محققین این رشته در بیان این مسئله که پاسخ قلبی بارورفلکس کاروتیدی در طی ورزش چه تغییری می‌کند، اختلاف نظر وجود دارد (۲ و ۳).

کاروتید^۵ یک واژه یونانی و از ریشه لغی کارو^۶ گرفته شده است که به معنای خواب سنگین می‌باشد. احتمالاً واضح‌ترین شرح تاریخی اثرات تحریک سینوس کاروتید به وسیله رفیوس افسوس^۷ در سده اول بعد از میلاد نوشته شده است. وی اشاره کرد که فشار دادن عروقی که از گردن عبور می‌کند سبب خواب آلودگی و لکن زبان می‌گردد (۱). عملکرد رفلکس بارورسپتوری در حال استراحت به مقدار زیادی بررسی شده است. اما با وجود تحقیقات گسترده‌ای که تابه‌حال انجام شده است، مکانیسم عمل بارورسپتورها در حال ورزش، شدیداً مورد بحث است. همانطور که می‌دانیم در حال استراحت افزایش در فشار شریانی از طریق مکانیسم رفلکس بارورسپتوری سبب کاهش مقدار ضربان‌های قلب می‌گردد. در طی ورزش افزایش فشارخون، با یک افزایش

1. Eckberg.

2- عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی اراک.

3- عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی تبریز.

5. Carotid.

6. Karo.

7. Rufus Ephesus.

تحریک ۱۰ ثانیه بوده و به منظور حذف اثرات مکانیکی تنفس بر روی ضربان قلب، ۵ ثانیه قبل و ۵ ثانیه بعد از ورود به تحریک (جمعاً ۱۰ ثانیه) از فرد خواسته می‌شد که در انتهای یک بازدم عادی نفس خود را حبس نماید. روش اجرای آزمایش در تمام پروتکل یکسان بود.

روش پردازش نتایج خام به دست آمده مبتنی بر محاسبه میانگین ضربه به ضربه طول سیکل قلبی در مراحل مختلف برای هر داوطلب، در هر پروتکل و مقایسه آنها با سطح پایه مربوطه، به طور جداگانه و سپس محاسبه نتایج در گروه بود در نهایت میانگین پاسخ حاد در پروتکل‌های مختلف مقایسه می‌گردید.

در مطالعه حاضر اعتبار نتایج حاصله در هر پروتکل و مقایسه بین پروتکل‌ها با استفاده از روش تی داشن‌آموزی^۱ انجام و در تمامی مراحل احتمال خطای کمتر از ۵٪، معنی‌دار تلقی شد.

نتایج

نتایج حاصله از هر سه پروتکل در جدول ۱ و ۲ و ۳ نمایش داده شده است. به طوری که ملاحظه می‌شود، طول سیکل قلبی در حال استراحت در مرحله خروج از تحریک، طول سیکل قلبی در حال کنترل نسبت به سطح پایه از ضربه دوم به بعد کاهش نشان داد که اصطلاحاً این حالت را تاکیکاری بعد از رفع تحریک واگ که می‌گویند.

همچنین طول سیکل قلبی در هفت‌مین ضربه بعد از رفع تحریک به کمترین مقدار خود یعنی 0.07 ± 0.01 ثانیه رسید (یعنی بیشترین ضربان قلب) که اختلاف آن با سطح پایه آزاد، از لحاظ آماری معنی‌دار است ($p < 0.02$).

در پروتکل C، در ششمین و هفتمین ضربه بعد از رفع تحریک، طول سیکل قلبی به کمترین مقدار (بیشترین ضربان قلب) یعنی 0.04 ± 0.03 ثانیه رسید که این میزان با سطح پایه، از لحاظ آماری معنی‌دار است (به ترتیب $p < 0.002$ و

مطالعه حاضر با طرح مجدد این مسئله سعی در توضیح مکانیسم‌های توجیه کننده آن دارد.

روش کار

مطالعه بر روی ۱۲ جوان سالم داوطلب مذکور غیرورزشکار که در محدوده سنی ۲۱-۲۸ ساله قرار داشته و به طور تصادفی از بین داوطلبین انتخاب شده بودند، صورت گرفت. جهت به حداقل رساندن استرس‌های احتمالی و ایجاد آمادگی‌های ذهنی در داوطلبان، ابتدا توضیحاتی پیرامون کار دستگاه و چگونگی آزمایش به آنها داده شد. همچنین داوطلبان نیم ساعت قبل از آزمایش، به خوبی استراحت کرده و در روز آزمایش از خوردن مواد محرک نظیر چای، قهوه و نیز استعمال دخانیات و انجام فعالیت‌های ورزشی، خودداری نمودند. آزمایش‌ها اختصاصاً صبح‌ها و بین ساعت ۹-۱۳/۵ انجام می‌شد. برای تحریک بارورفلکس از دستگاه مکش گردن مدل اکبرگ استفاده گردید^(۴). تمامی داوطلبان طی سه پروتکل مورد آزمایش قرار گرفتند. در پروتکل در حال استراحت A از داوطلب خواسته می‌شد که روی یک صندلی آرام و بی حرکت نشته و در چنین وضعی تحریک اعمال می‌گردید. در پروتکل ورزش ایزومتریک (B)، هنگامی که داوطلب روی صندلی نشسته بود به مدت دو دقیقه ۵۰٪ حداکثر نیروی خود را بدون تغییر زاویه بین آرنج و ساعد به نیروسنجی که در دست آنان قرار گرفته بود اعمال می‌کرد (ورزش ایزومتریک) و تحریک پس از گذشت ۹۰ ثانیه انجام می‌شد. در پروتکل ورزش دینامیک (C)، داوطلب بر روی ارگومتر (800 S, Sensormedics) قرار گرفته و در برابر یکبار کاری ثابت ۱۰۰ وات به مدت پنج دقیقه پدال می‌زد و سپس تحریک اعمال می‌گردید.

جهت انجام این آزمایش محفظه گردنی از ابتدای آزمایش به جلوی گردن داوطلب بسته شده و فشار دستگاه روی منفذ ۵ میلی‌متر جیوه کالیبره می‌شد ضمناً دستگاه نوار قلب از ابتدا روشن بود و اشتئاق II را ثبت می‌کرد. طول مدت

1. Student t Test.

جدول ۱: بررسی تغییرات ضربه به ضربه طول سیکل قلبی بعد از رفع تحریک بارورسپتورها در حال استراحت (پروتکل A)
برحسب ثانیه و ضربان قلب برحسب ضربه در دقیقه

قطع تحریک همراه با تنفس آزاد										پس از تنفس آزاد	حال استراحت (A)
ضربه دهم	ضربه نهم	ضربه هشتم	ضربه هفتم	ضربه ششم	ضربه پنجم	ضربه چهارم	ضربه سوم	ضربه دوم	ضربه اول		
۰/۸۵۱	۰/۸۳۱	۰/۸۲۱	۰/۸۱۱	۰/۸۲۱	۰/۸۲۱	۰/۸۲۵	۰/۸۴۱	۰/۸۶۳	۰/۸۸۸	۰/۸۵۵	فاصله دو موج R
۹۲/۶۱	۹۵/۰۸	۹۶/۶	۹۸/۱۹	۹۶/۶۱	۹۶/۶۱	۹۶	۹۳/۶۰	۹۰/۳۰	۸۷/۲۰	۹۱/۶۰	تعداد ضربان قلب
± ۰/۰۹	± ۰/۰۷	± ۰/۰۷	± ۰/۰۷	± ۰/۰۷	± ۰/۰۷	± ۰/۰۷	± ۰/۰۷	± ۰/۰۷	± ۰/۰۷	± ۰/۰۷	انحراف معیار
۰/۲۶	۳/۱۰	۳/۱۵	۳/۲۳	۲/۹۰	۳/۱۲	۲/۳۵	۰/۷۸	۰/۴۲	۱/۷۳	t	
NS	<۰/۰۱	<۰/۰۰۹	<۰/۰۰۸	<۰/۰۱	<۰/۰۱	<۰/۰۳	NS	NS	* NS	سطح معنی‌داری	

* NS نماینده غیرمعنی دار بودن آماری است.

جدول ۲: بررسی تغییرات ضربه به ضربه طول سیکل قلبی بعد از رفع تحریک بارورسپتورها در ورزش ایزومتریک (پروتکل B)
برحسب ثانیه و تعداد ضربان قلب برحسب ضربه در دقیقه

قطع تحریک همراه با تنفس آزاد										پس از تنفس آزاد	ورزش ایزومتریک (B)
ضربه دهم	ضربه نهم	ضربه هشتم	ضربه هفتم	ضربه ششم	ضربه پنجم	ضربه چهارم	ضربه سوم	ضربه دوم	ضربه اول		
۰/۵۴	۰/۵۲۳	۰/۵۱۶	۰/۵۱۳	۰/۵۱۰	۰/۵۱۸	۰/۵۲۳	۰/۵۳	۰/۵۴	۰/۵۵	۰/۵۳۱	فاصله دو موج R
۱۱۱	۱۱۱/۱۱	۱۱۴/۷۲	۱۱۶/۲۷	۱۱۷/۶۴	۱۱۵/۸۳	۱۱۴/۷۲	۱۱۳/۲۰	۱۱۱/۱۱	۱۹/۰۹	۱۱۲/۹۹	تعداد ضربان قلب
± ۰/۰۵	± ۰/۰۵	± ۰/۰۵	± ۰/۰۶	± ۰/۰۷	± ۰/۰۷	± ۰/۰۷	± ۰/۰۷	± ۰/۰۷	± ۰/۰۶	± ۰/۰۶	انحراف معیار
۰/۷۸	۰/۷۹	۱/۱۰	۲/۱۳	۲/۵۷	۱/۵۱	۰/۸۵	۰/۲۲	۰/۸۴	۱/۸۸	t	
NS	NS	NS	<۰/۰۵	<۰/۰۲	NS	NS	NS	NS	* NS	سطح معنی‌داری	

* NS نماینده غیرمعنی دار بودن آماری است.

جدول ۳: بررسی تغییرات ضربه به ضربه طول سیکل قلبی بعد از رفع تحریک بارورسپتورها در ورزش دینامیک (پروتکل C)
برحسب ثانیه و تعداد ضربان قلب برحسب ضربه در دقیقه

قطع تحریک همراه با تنفس آزاد										پس از تنفس آزاد	ورزش دینامیک (C)
ضربه دهم	ضربه نهم	ضربه هشتم	ضربه هفتم	ضربه ششم	ضربه پنجم	ضربه چهارم	ضربه سوم	ضربه دوم	ضربه اول		
۰/۴۱۳	۰/۴۰۱	۰/۴	۰/۳۶	۰/۳۶	۰/۳۰	۰/۳۱	۰/۳۱	۰/۴۳۱	۰/۴۳۸	۰/۴۱	فاصله دو موج R
۱۴۵/۲	۱۴۹/۶	۱۵	۱۵۳/۸	۱۵۳/۸	۱۵	۱۴۶/۳۴	۱۴۶/۳۴	۱۳۹/۲۱	۱۳۹/۲۱	۱۳۲/۹۲	۱۴۵/۹۸
± ۰/۰۴	± ۰/۰۵	± ۰/۰۴	± ۰/۰۴	± ۰/۰۴	± ۰/۰۴	± ۰/۰۵	± ۰/۰۵	± ۰/۰۵	± ۰/۰۵	± ۰/۰۴	انحراف معیار
۰/۶۹	۲/۲۵	۳/۰۲	۳/۷۶	۲/۱۸	۲/۰۳	۰/۳۱	۱/۱۲	۳/۲۲	۴/۸۸	t	
NS	<۰/۰۳	<۰/۰۱	<۰/۰۰۳	<۰/۰۰۲	NS	NS	* NS	<۰/۰۰۷	<۰/۰۰۱	سطح معنی‌داری	

* NS نماینده غیرمعنی دار بودن آماری است.

ایزومنتریک نسبت به دینامیک به چشم می‌خورد با مکانیسم‌های فوق الذکر و افزایش شدت عملکرد سپاتیک در ورزش دینامیک نسبت به ایزومنتریک قابل توجیه است.

تشکر و قدردانی

در پایان لازم می‌دانیم که از زحمات آقایان دکتر حسین بهادر و علی عابدی، و همچنین سرکار خانم شعاعیان که در انجام این پژوهش ما را یاری داده‌اند کمال قدردانی و تشکر را نماییم.

منابع

1. Dowing S.E., Baroreceptor regulation of the heart: Hand book of physiology. edition 2, The cardiovascular system. Vol. 1 (Eds: Berne. RM and etc) American Physiological Society, USA, 1986: 626-49.
2. Guyton A.C, Hall J., Text book of physiology. 9th ed., W.B. Saunders Company, USA., 2000: 107-8, 116-9, 150-67.
3. Berner R.m., Levey M.N., Principle of physiology. 4rd ed. mosby Company, USA, 1999: 178-80, 417-69.
4. Eckberg D.L., Non linearties of the human carotid baroreceptor - cardiac - reflex. Circ. Res. 1986; 47: 208-16.
5. Prystowsky E.N., Zipes D.P. post vagal tachycardia. Am. J. Cardiol. 1985; 55: 995-9.
6. Srang S., Secher N.H., Neural control of cardiovascular responses and ventilation during dynamic exercise in man. J. Physiol. Land. 1993; 470: 693-707.

1. Zipes.

2. Prystowsky.

3. Off-response.

<۰/۰۰۳> می‌باشد. مقایسه اختلاف بین پاسخ حاد مشاهده شده بعد از رفع تحویلک و سطح پایه مربوطه در حال استراحت با ورزش ایزومنتریک و همچنین در ورزش ایزومنتریک با ورزش دینامیک از لحاظ آماری معنی دار است. مقایسه پاسخ فوق الذکر در حال استراحت و ورزش دینامیک از لحاظ آماری معنی دار می‌باشد ($P < 0/006$). (جداول ۱ و ۲ و ۳)

بحث

یکی از ویژگی‌های این تحقیق مطالعه کاهش طول سیکل قلبی بعد از رفع تحویلک در حال استراحت و همچنین ورزش ایزومنتریک و دینامیک است.

امروزه به نظر می‌رسد پاسخ تاکیکارדי بعد از رفع تحویلک، منوط به تغییر در تونو واگی قلب است. مطالعات زیس^۱ و پریستوسکی^۲ که برای بررسی این موضوع از تزریق بروپرانولول و بار دیگر از تزریق آتروپین استفاده نموده‌اند این مطلب را به اثبات می‌رسانند. ایشان توانستند نشان دهند که در صورت تزریق آتروپین، خاموشی پاسخ^۳ متغیر می‌گردد (۵).

علت تأخیر در بروز حداکثر تاکیکاردي در حال استراحت احتمالاً عبارت است از تأخیر برای پاسخ عصب واگی قلب که کوتاهتر از پاسخ سپاتیکی است و این تأخیر در اثر اختلاف در طول و سرعت هدایت راه‌های عصبی وابران قوس‌های رفلکسی است. لازم به ذکر است که بخش واگی کوتاهتر و سریع‌تر از بخش سپاتیکی هدایت می‌کند (۶).

شدت تاکیکاردي نیز در حال استراحت بیشتر از ورزش ایزومنتریک و دینامیک است و مطالعات حاضر نشان می‌دهد که شدت تاکیکاردي بعد از رفع تحویلک به ترتیب از انتقال از حال استراحت به ورزش ایزومنتریک و دینامیک رو به کاهش می‌رود که این موضوع با غلبه تون واگی قلبی در حال استراحت و فرضیه عقب‌نشینی آن در قبال تون سپاتیک در حال ورزش ایزومنتریک و دینامیک همسو است و تأخیر اندکی که در بروز تاکیکاردي بعد از تحویلک واگی در ورزش